COPII VIITORULUI REGE AL ROMÂNIEI

A. S. R. Principele Carol, născut în castelul Peleș (Sinaia) la 3 Octombrie 1893 locotenent al batalionului 1 de vânători și al regimentului 18 de infanterie rusă, din Vologda. Cavaler al ordinului Vulturul Negru.

A. S. R. Principesa Elisabeta-Charlotte - Iosephine - Victoria-Alexandra, născută în castelul Peleș la 29 Septembrie 1894;

A. S. R. Principesa Maria, născută la Gotha, la 27 Decembrie 1899;

A. S. R. Principele Nicolae, născut în 5 August 1903 la castelul Polișor;

A. S. R. Principesa Ileana, născută în București, la 23 Decembrie 1908, și

A. S. R. Principele Mircea, născut în București în castelul Cotroceni, în ziua de 22 Decembrie 1912.

Decorațiile românești ale M. S. Regelui

1) Ordinul Carol I;

2) Medalia „Virtutea Militară" în timp de războiu și în timp de pace;

3) Ordinele „Steaua României" pentru războiu și pentru pace;

4) Ordinul „Coroana României";

5) Medalia Trecerea Dunării;

6) Medalia Apărătorii Independenței;

7) Medalia Bărbăție și Credință;

8) Răsplata Muncii;

9) Crucea Serviciului Credincios;

10) Crucea Meritului Sanitar;

11) Avântul Țării cum și toate celelalte ordine și medalii românești.

DUREREA ȚĂREI

Capitala plânge

Vestea morții Luĭ s'a răspândit mai repede decât fulgerul. O impresie adânc dureroasă a cutremurat rândurile tuturor, dela mic la mare. Mintea și simțurile erau zguduite ca de o grozăvie; apoĭ a venit recules gerea... A murit! O pagină glorioasă, cea mai glorioasă din istoria neamului nostru s'a încheiat într'o clipă. Într'o clipă mare, care va fi și ea însemnată, — Dumnezeŭ știe cum — în cartea neamuluĭ.

Fiecare din noĭ ne simțeam mai micĭ, mai neputincioșĭ să cuprindem și să socotim de acum drumul pe care îl avem de făcut fără sfaturile, fără cumpăneala judecății Celuĭ mai înțelept dintre conducătorii popoarelor.

O descurajare dureroasă și o mare îngrijorare se citea pe chipurile tuturor. Îngrijorare până la deprimare, până la durere fizică.

Destinul a voit așa și nimic nu se poate pune în calea destinuluĭ. Repetând cele spuse de Gambetta la moartea unuĭ mare bărbat al Franței, putem spune și despre Regele Carol:

De când capul Înțeleptuluĭ a căzut pe pernă spre veșnică odihnă, pare că pământul țărĭ noastre atârnă mai greŭ în balanța neamurilor!

O mare mulțime de bucureșteni a staționat ieri în fața Palatuluĭ, unde cele treĭ registre, puse la dispoziția publiculuĭ, sunt mereŭ acoperite de semnături.

Poliția se face cu greu la intrarea Palatuluĭ și în interior unde mulțĭ vizitează saloanele de unde, până maĭ ieri, Regele României cârmuia destinele poporuluĭ Său.

Foarte mulțĭ cetățeni aŭ plecat ieri cu diferite trenurĭ la Sinaia, cu speranța că vor putea să vadă pe Augustul defunct pe catafalc.

În mulțimea convorbirilor prin care poporul își exprimă jalea pentru moartea Suveranuluĭ Său, am putut surprinde unele cuvinte cari mi se par vrednice de relevat.

— „Să ni-l aducă în București să-l vedem și noĭ maĭ de aproape cel puțin acum".

Alțiĭ pretind — și discuțiunile sunt foarte multe prin tramvaiurĭ, localurĭ publice și pe străzĭ—că Suveranul ar fi spus, cu puține zile înainte de moarte:

— „Vreau să scap țara de primejdie chiar fără voia eĭ!" Se înțelege că fiecare atribue Augustuluĭ mort vorbe și atitudinĭ, prin care poporul caută să pună în cât maĭ bogată lumină faptele și virtuțile primuluĭ Rege al țăreĭ românești.

Capitala are astăzĭ înfățișarea eĭ din zilele marĭ ale neamuluĭ. Parcă toată lumea și-a părăsit casele ca să înunde străzile și, cu toată ploaia care se vestea la orizont, această lume îngrijorată privea cu tristețe tricoloarele îndoliate care fâlfâie pe toate edificiile publice și particulare ale orașuluĭ.

L. Iliescu

Moartea regeluĭ și clerul

Moartea M. S. Regeluĭ a produs în rândurile clerului nostru o adâncă impresiune de durere.

I. P. S. S. Mitropolitul Primat, ca șef al clerului român ne-a comunicat, că „pierderea M. S. Regeluĭ e adânc regretată de toată biserica românească. Căci M. S. Regele deși credincios al bisericiĭ de apus, a înțeles și a sprijinit din răsputeri, ca temelia statuluĭ nostru să stea neclintită pe religia strămoșească".

✣

Ca măsurĭ de moment pentru doliul național, I. P. S. S. Mitropolitul a înștiințat telegrafic episcopiile din țară, care la rândul lor să vestească toate bisericile. După ce vor fi avizate bisericile se vor oficia până la înmormântare servicii divine pentru odihna sufletuluĭ repausatuluĭ și clopotele vor suna de 4 orĭ pe zi, — împrăștiind durerea pentru Cel care s'a dus.

La I. P. S. S. Mitropolitul Pimen

Am căutat să vedem și pe Mitropolitul Moldovei, care ne-a declarat următoarele:

„Când am auzit, că Regele a murit nu-mĭ venea să cred, că asupra țărĭ s'a abătut acum flamurile acestuĭ doliu național.

Am văzut însă la I. P. S. Mitropolitul Primat telegrama A. S. R. Principeluĭ Ferdinand și m'am convins de tristul adevăr.

„Biserica națională pierde în M. S. Regele pe un stâlp viguros al eĭ și pe un fruntaș între fruntașĭ dintre cei ce-am lucrat la înzestrarea și înfrumusețarea bisericilor noastre, rămase de la strămoșĭ.

Până acum, nu cunoaștem amănunțit, cum se va oficia serviciul de înmormântare, e lucru sigur însă că pe lângă serviciul divin făcut în camera mortuară de slujitorĭ bisericiĭ apusene, după urmă clerul român își va împlini datoria pentru odihna sufletuluĭ Regelui.

Înmormântarea se va face la Curtea de Argeș, acolo s'a construit un cavoŭ pentru rămășițele pământești ale Regeluĭ și Reginei și tot acolo, s'aŭ luat măsurĭ pentru o cameră, unde să stea de priveghiu M. S. Regina.

✣

Cu prea tristul prilej al decesuluĭ M. S. Regeluĭ Carol I al României, Excelența Sa Arhiepiscopul Raimund Netzhammer a ordonat, ca să fie cernită în doliŭ catedrala Sf. Iosif să se sune clopotele de trei orĭ și să se facă azĭ, Duminecă, rugăciunĭ publice în timpul liturghiĭ principale pentru odihna sufletuluĭ Suveranuluĭ decedat.

Închiderea școalelor

Vestea morțeĭ Augustuluĭ nostru Suveran s'a răspândit cu iuțeala fulgeruluĭ în toate părțile țăreĭ.

În urma unuĭ ordin telefonic al ministeruluĭ instrucțiuneĭ toate școlile aŭ suspendat cursurile.

Directoriĭ liceelor, gimnaziilor, școlilor primare cum și aĭ comunităților streine aŭ ținut micĭ alocuțiunĭ elevilor, cărora li s'a spus că școlile își suspendă cursurile în semn de doliu pentru moartea Iubituluĭ nostru Suveran.

Toate instituțiile publice și particulare aŭ arborat drapelul negru.

Poporul Capitaleĭ formează grupurĭ pe străzĭ și deplânge sincer moartea Augustuluĭ Rege al Românieĭ.

Dela „Sfatul negustoresc"

Imediat ce trista știre s'a răspândit în oraș, comitetul, convocat de urgență, a ținut o ședință de doliu și a hotărît trimiterea Majestățiĭ Sale Regina la Sinaia telegrama de condoleanță următoare:

Majestățiĭ Sale Elisabeta
Regina României
Sinaia

„Sfatul negustoresc" din București, cu inima îndurerată, ia parte la ireparabila încercare ce îndurați prin pierderea Augustuluĭ Vostru soț, marele, ilustrul Căpitan, înțeleptul nostru Rege. Pierderea lovește deopotrivă Augusta Voastră familie cât și pe scumpa noastră țară.

Plângem cu toțiĭ și ne rugăm atotputerniculuĭ, să alineze durerea Majestățiĭ Voastre și să ocrotească destinele neamuluĭ românesc.

Președinte,
I. St. Rasidescu

Și înainte de a se ridica ședința, cu lacrimi în ochĭ și cu inima îndurerată toțĭ membriĭ comitetuluĭ, cu ochiĭ către cer aŭ strigat: scumpul nostru Rege și Căpitan e mort, trăiască Noul Rege.

Amânarea alergărilor de cai din Capitală

Conform articoluluĭ 15 din regulamentul alergărilor, alergările de azĭ, 28 Septembrie, sunt amânate.

O nouă decizie în privința lor va fi publicată în termenii regulamentarĭ.

(ss) **Comitetul alergărilor**

IN ȚARA

Capitala Moldovei în doliu

Iași, 27 Sept.

La orele 8 dimineața aŭ sosit primele știrĭ din Capitală, anunțând moartea M. S. Regeluĭ.

Vestea a căzut ca un trăznet. Imediat știrea s'a răspândit în toate cercurile, producând o consternare de nedescris.

Nimenĭ nu voia și nu putea să creadă îngrozitoarea veste, care însă din nenorocire a fost confirmată oficial, la ora 9 și 30 dim. prin telegrame sosite la Prefectură și Primărie.

Din acest moment durerea ieșenilor — atât de sincer devotațĭ regeluĭ nostru — a luat proporțiile disperăriĭ nemărginite.

Ieșenii cu autoritățile staŭ adunați în piața Unireĭ, unde cu inimile zdrobite și lacrimi în ochi discută marea încercare ce s'a abătut asupra țărĭ noastre.

In lumea fruntașilor politicĭ și a demnitarilor orașuluĭ, moartea marelui nostru Suveran, maĭ cu seamă în actualele grave împrejurărĭ e cu atât maĭ mult simțită cu cât speranțele Națiuneĭ eraŭ întrupate în Înțelepciunea Regelui.

Am căutat în grabă să vorbesc cu ceĭ maĭ autorizațĭ fruntașĭ aĭ Iașilor; toțĭ sunt copleșițĭ de durere și îmĭ spun că moartea înțeleptuluĭ nostru Suveran este de sigur cea maĭ mare pierdere, din câte se puteaŭ să le avem. Toțĭ fără deosebire de partid, sunt unanimĭ în a recunoaște că acum maĭ mult ca oricând se cere dovada solidarității și a înțelepciuneĭ întregiĭ suflărĭ rmâneștĭ, în jurul Dinastieĭ și a conducătorilor noștrĭ.

Imediat ce s'a anunțat vestea morțiĭ „Marelui Nostru Rege clopotele tuturor bisericilor aŭ început să sune.

Prea Sfinția Sa vicarul Mitropolieĭ a cernt în acelaș timp I. P. S. S. Mitropolitului, care se afla la București, ordinele asupra doliuluĭ pe care îl vor lua bisericile din eparhia Moldoveĭ.

Marele Stat-Major a dat de asemenĭ telegrafic ordinele marelui doliu, către garnizoane.

Edificiile publice și casele particulare aŭ fost imediat îndoliate.

Spectacolele aŭ fost suspendate. Se așteaptă noui ordine din București în vederea onorurilor ce trebuesc date memorieĭ Marelui și Înțeleptuluĭ nostru Rege.

MIEREANU.

Moreni, 27 Sept.

Știrea morțiĭ M. S. Regeluĭ a căzut ca un trăznet asupra localității și a produs o mare consternare în populație.

Zvonul, căruia la început nu i-s'a dat niciĭ o crezare, a fost oficial confirmat la orele 9 și 30.

Toate societățile petrolifere, localurile publice și casele particulare aŭ arborat drapelul îndoliat.

Tristețe și jale se citește în ochiĭ fiecăruia.

In semn de doliu se va opri și lucrul în schelă câteva zile.

Brăila, 27 Septembrie

Vestea morțiĭ Regeluĭ a produs o consternare în tot orașul. Știrea transmisă de „Universul", încă dela ora 8 și 30 a fost împrăștiată în oraș în miĭ de afișe îndoliate.

Imediat autoritățile, magazinele și casele particulare au arborat drapele îndoliate. In port și la bursă s'au suspendat orĭ-ce transacțiuni.

Vapoarele acostate în port aŭ arborat drapelul tricolor la jumătatea catargului, în semn de doliu.

D-l prefect, a dat azĭ d. a. o proclamație anunțând, în numele guvernuluĭ, moartea Regeluĭ.

Craiova, 27 Sept.

Trista veste a neașteptatuluĭ sfârșit al M. S. Regeluĭ s'a abătut ca trăznetul asupra capitaleĭ Olteniei.

Imediat, orașul a luat aspectul cerut de împrejurărĭ: toate edificiile publice, magazinele și casele particulare aŭ arborat drapelele îndoliate.

Cursurile școalelor aŭ fost suspendate; autoritățile închise și jale adâncă se observă pe fețele populațieĭ îndurerate.

Botoșani, 27 Sept.

Vestea morțiĭ Augustuluĭ Suveran a produs consternare generală în populație, la început, neîncrezătoare. Grupurĭ compacte vizitaŭ autoritățile cerând informațiuni. Durerea este unanimă, orașul cernit peste tot.

✣

A SE CITI ALTE AMĂNUNTE IN PAG. IV-a.

Cine va fi noul ministru de războiu al Italiei

Roma, 27. — „Giornale d'Italia" zice că d-l Salandra va numi pe noul ministru de războiu dintre generalii cari aŭ cunoștință de serviciile ministeruluĭ. (A. B.).

NOTIȚE BIOGRAFICE

In anul 1866, prințul Carol de Hohenzollern a primit titlul de Domnitor al țăreĭ românești, în urma stăruințelor depuse de Napoleon III, care îĭ arătase în totdeauna cea maĭ vie simpatie. De altfel, bunica din spre tată a prințuluĭ Carol era principesa Antonia Maria, fiica fratelui lui Joachim Murat, strălucitul și curagiosul rege al Neapoluluĭ, iar mama sa era principesa Iosefina fiica marelui duce Carol de Baden și a mareĭ ducese Ștefania de Beauharnais, fiica adoptivă a luĭ Napoleon I.

Regele Carol I s'a născut la Sigmaringen, la 20 Aprilie st. n. 1839 și a fost al doilea fiu al lui Carol Anton de Hohenzollern. Fratele său maĭ mare era principele moștenitor Leopold, iar frațiĭ maĭ tinerĭ: principiĭ Anton și Frederic. Maĭ eraŭ și două surorĭ, principesele Ștefania și Maria, cea din urmă devenind maĭ târziu contesa de Flandra, mama actualuluĭ rege al Belgieĭ, Albert I.

Aceasta era familia regeluĭ Carol I.

Copilăria

Prințul Carol era un copil delicat, cuminte, cu judecata repede desvoltată. Părea o fetiță pe vremea când era copil, cu părul negru și ondulat. Deși plăpând, era însă sănătos și lua parte la tot felul de jocurĭ cu frațiĭ și surorile sale, fie la Sigmaringen, fie la castelul Inzighofen și Krauchenwies.

Prima educație a micilor principiĭ fu încredințată uneĭ guvernante franceze, d-ra Picard, iar consilierul eclesiastic Emele, îĭ învață primele noțiuni ale științelor.

In 1848, principele Carol Anton trecu guvernarea fiuluĭ său Carol Anton, care acordă locuitorilor maĭ multe reforme liberale. Cu toate acestea greutățile guvernăreĭ tot erau marĭ și la 7 Decembrie 1849, Carol Anton cedă coroaneĭ Prusieĭ dreptul de suveranitate asupra principatuluĭ de Hohenzollern. Tânărul Carol, viitorul rege al Românieĭ, în uniformă de cadet al Hohenzollernilor, azistă împreună cu fratele său la ceremonia acestuĭ eveniment de seamă.

Baronul de Stillfried-Rattenitz remise prințuluĭ de Hohenzollern o scrisoare personală a regeluĭ, care îĭ decerna titlul de alteță, îĭ garanta rangul de principe suveran în confederația germanică, asigurându-i privilegiile ca principe eșit din familia regală a Prusieĭ.

Anii de studiu

Atunci începură pentru prințul Carol și pentru fratele său maĭ tânăr anii de studiŭ. Tineriĭ prinți, împreună cu preceptorul lor se duseră la Dresda, sub pseudonimul de baronii de Strassberg.

Acolo legară prietenie cu alțiĭ tinerĭ de seama lor dela curtea saxonă.

După ce sfârși la Dresda, prințul Carol își exprimă dorința să dea examen la Münster ca sublocotenent și reuși cu succes.

Ca recompensă, prințul Carol Anton îl trimise în Elveția și în Italia de Nord. Prințul fu însoțit de guvernorul său, cu care făcu numeroase escursiuni, fermecat de mărețele privelișteĭ ale Alpilor.

La 1 Ianuarie 1857, prințul Carol fu numit locotenent secund în regimentul de artilerie al gărzii, armă pe care dânsul o alesese. La fortăreața Jülich se familiarizâ cu serviciul practic.

De când intrase în armată avea ca guvernor militar pe căpitanul von Hagens, un ofițer foarte instruit și bun educator.

La Berlin, prințul Carol frecventă maĭ întâĭ școala de artilerie și geniŭ, luând în acelaș timp și lecțiuni particulare de matematică, fortificații, chimie, fizică, limba franceză, ridicarea de planurĭ, etc., cu profesorĭ particulariĭ.

In fiecare Duminică, prințul era invitat la masa regală. Prințul moștenitor Wilhelm și soția sa Augusta țineaŭ mult la tânărul locotenent care le era rudă. In August 1857, prințul împreună cu tatăl său, luă parte la manevrele diviziei 41, la experiențele de tir de la Schweidnitz, unde făcu cunoștință cu generalul Moltke.

Acesta a spus următoarele cuvinte despre prințul Carol, cuvinte în adevăr profetice:

„Tânărul principe de Hohenzollern va juca un rol în viață și va face să se vorbească despre el".

In Noembrie 1858, prințul Carol Anton veni la Berlin, spre marea bucurie a fiuluĭ său. Atunci începu pentru acesta o adevărată școală de studiĭ politice, maĭ ales că aveau loc multe evenimente de seamă.

In 1861 făcu două călătoriĭ scurte în sudul Franței.

Insoțit de locotenentul von Schrötter, vizită stabilimentele militare și asistă la exercițiile garnizoaneĭ.

Mareșalul Pélissier, duce de Malakoff, guvernatorul general al Angliei, era absent, dar în urmă a sosit. Prințul a fost cu toate acestea primit ca un monarh. La o cină de gală, dată în onoarea prințuluĭ, au azistat toțĭ reprezentanțiĭ autorităților civile și militare.

Două călătoriĭ a făcut principele în Algeria. In cea dintâĭ a făcut o escursiune în interiorul țăreĭ. A vizitat Constantina, Batna, Biskra, a intrat chiar în pustiul Saharei, apoĭ s'a întors în Oran, de unde prin Gibraltar s'a reîntors în Europa. La Madrid fu primit la curte cu toate onorurile ce îĭ se datorau.

A vizitat și Parisul în Decembrie 1863, unde a urmat cursurĭ particulare de istorie și literatura franceză.

In foc

Intors la Berlin, își reluă serviciul în regimentul al doilea de dragoni. In 1864 trupele prusiene ocupară Schleswig-Holstein; amenințate de focul dușmanuluĭ, prințul ceru tatăluĭ său să roage pe regele Prusieĭ să-i dea voie să se ducă pe teatrul războiuluĭ.

Numit ofițer de ordonanță al prințuluĭ moștenitor Frederic Wilhelm, prințul era în culmea fericireĭ. Prințul moștenitor era atașat la statul major al felmareșaluluĭ contele de Wrangel. Prințul Carol suportă toate oboselile campanieĭ, frigul, marșurile pe zăpadă și pe ghiață. Intr'o noapte merse printr'o zăpadă până la brâŭ.

Luă parte la atacul Frederiricieĭ, cea maĭ puternică fortăreață din Danemarca, și se expuse așa în cât a trebuit să intervină feldmareșalul Wrangel, care să-l oprească.

Luă însă parte la diferite asalte de redute, foarte sângeroase; la sfârșitul luĭ Iuĭe trecu și el la Alsensund, apoĭ s'a întors în Oran, de unde prin Gibraltar s'a reîntors în Europa. La Madrid fu primit la curte cu toate onorurile ce îĭ se datorau.

A vizitat și Parisul în Decembrie 1863, unde a urmat cursurĭ particulare de istorie și literatura franceză.

In foc

Intors la Berlin, își reluă serviciul în regimentul al doilea de dragoni. In 1864 trupele prusiene ocupară Schleswig-Holstein; amenințate de focul dușmanuluĭ, prințul ceru tatăluĭ său să roage pe regele Prusieĭ să-i dea voie să se ducă pe teatrul războiuluĭ.

Numit ofițer de ordonanță al prințuluĭ moștenitor Frederic Wilhelm, prințul era în culmea fericireĭ. Prințul moștenitor era atașat la statul major al felmareșaluluĭ contele de Wrangel. Prințul Carol suportă toate oboselile campanieĭ, frigul, marșurile pe zăpadă și pe ghiață. Intr'o noapte merse printr'o zăpadă până la brâŭ.

Luă parte la atacul Frederiricieĭ, cea maĭ puternică fortăreață din Danemarca, și se expuse așa în cât a trebuit să intervină feldmareșalul Wrangel, care să-l oprească.

Luă însă parte la diferite asalte de redute, foarte sângeroase; la sfârșitul luĭ Iuĭe trecu și el la Alsensund, apoĭ s'a întors în Oran, de unde prin Gibraltar s'a reîntors în Europa.

A vizitat și Parisul în Decembrie 1863, unde a urmat cursurĭ particulare de istorie și literatura franceză.

Anii de studiu

Atunci începură pentru prințul Carol și pentru fratele său maĭ tânăr anii de studiŭ. Tineriĭ prinți, împreună cu preceptorul lor se duseră la Dresda, sub pseudonimul de baronii de Strassberg.

Acolo legară prietenie cu alțiĭ tinerĭ de seama lor dela curtea saxonă.

După ce sfârși la Dresda, prințul Carol își exprimă dorința să dea examen la Münster ca sublocotenent și reuși cu succes.

Ca recompensă, prințul Carol Anton îl trimise în Elveția și în Italia de Nord. Prințul fu însoțit de guvernorul său, cu care făcu numeroase escursiuni, fermecat de mărețele privelișteĭ ale Alpilor.

La 1 Ianuarie 1857, prințul Carol fu numit locotenent secund în regimentul de artilerie al gărzii, armă pe care dânsul o alesese. La fortăreața Jülich se familiarizâ cu serviciul practic.

De când intrase în armată avea ca guvernor militar pe căpitanul von Hagens, un ofițer foarte instruit și bun educator.

La Berlin, prințul Carol frecventă maĭ întâĭ școala de artilerie și geniŭ, luând în acelaș timp și lecțiuni particulare de matematică, fortificații, chimie, fizică, limba franceză, ridicarea de planurĭ, etc., cu profesorĭ particulariĭ.

In fiecare Duminică, prințul era invitat la masa regală. Prințul moștenitor Wilhelm și soția sa Augusta țineaŭ mult la tânărul locotenent care le era rudă. In August 1857, prințul împreună cu tatăl său, luă parte la manevrele diviziei 41, la experiențele de tir de la Schweidnitz, unde făcu cunoștință cu generalul Moltke.

Acesta a spus următoarele cuvinte despre prințul Carol, cuvinte în adevăr profetice:

„Tânărul principe de Hohenzollern va juca un rol în viață și va face să se vorbească despre el".

In Noembrie 1858, prințul Carol Anton veni la Berlin, spre marea bucurie a fiuluĭ său. Atunci începu pentru acesta o adevărată școală de studiĭ politice, maĭ ales că aveau loc multe evenimente de seamă.

In 1861 făcu două călătoriĭ scurte în sudul Franței.

Insoțit de locotenentul von Schrötter, vizită stabilimentele militare și asistă la exercițiile garnizoaneĭ.

Mareșalul Pélissier, duce de Malakoff, guvernatorul general al Angliei, era absent, dar în urmă a sosit. Prințul a fost cu toate acestea primit ca un monarh. La o cină de gală, dată în onoarea prințuluĭ, au azistat toțĭ reprezentanțiĭ autorităților civile și militare.

Două călătoriĭ a făcut principele în Algeria. In cea dintâĭ a făcut o escursiune în interiorul țăreĭ. A vizitat Constantina, Batna, Biskra, a intrat chiar în pustiul Saharei, apoĭ s'a întors în Oran, de unde prin Gibraltar s'a reîntors în Europa. La Madrid fu primit la curte cu toate onorurile ce îĭ se datorau.

A vizitat și Parisul în Decembrie 1863, unde a urmat cursurĭ particulare de istorie și literatura franceză.

In foc

Intors la Berlin, își reluă serviciul în regimentul al doilea de dragoni. In 1864 trupele prusiene ocupară Schleswig-Holstein; amenințate de focul dușmanuluĭ, prințul ceru tatăluĭ său să roage pe regele Prusieĭ să-i dea voie să se ducă pe teatrul războiuluĭ.

Numit ofițer de ordonanță al prințuluĭ moștenitor Frederic Wilhelm, prințul era în culmea fericireĭ. Prințul moștenitor era atașat la statul major al felmareșaluluĭ contele de Wrangel. Prințul Carol suportă toate oboselile campanieĭ, frigul, marșurile pe zăpadă și pe ghiață. Intr'o noapte merse printr'o zăpadă până la brâŭ.

Luă parte la atacul Frederiricieĭ, cea maĭ puternică fortăreață din Danemarca, și se expuse așa în cât a trebuit să intervină feldmareșalul Wrangel, care să-l oprească.

Luă însă parte la diferite asalte de redute, foarte sângeroase; la sfârșitul luĭ Iuĭe trecu și el la Alsensund